Kerstnummer

4 frank per nummer.

ROBBEDOES

WEEKBLAD — 12e JAARGANG. — Nr. 560. — 21 DECEMBER 1950 — 24 BLZ.

Op zekere dag vroeg een vriend van mij of ik 5 dieren kon opnoemen, die aan de Noordpool leven. Ik kon het niet verder brengen dan een ijsbeer en een zeeleeuw !

— Toen zei mijn vriend :

— Mis, jongen ! Het zijn drie ijsberen en twee zeeleeuwen !

De Noordpool lijkt mij niks geen gezellige streek. Stel je voor, dat je op straat een ijsberg tegenkomt. Dan spring je natuurlijk gauw op het trottoir om hem door te laten.

Toch hebben zich in dat barre noorden al heel wat verschrikkelijke dingen afgespeeld. Ontdekkingsreizigers, die op een gegeven ogenblik ontdekten, dat ze op een ijsschots zaten in plaats van op de begane grond.

Binnenkort is het weer Kerstmis. Dan is iedereen graag thuis. Ook de bemanning van de « Hansa » wilde met Kerstmis graag thuis zijn, maar een ijsberg zorgde, dat het feest niet doorging...

En toch vierden zij Kerstmis in het Hoge Noorden... die twaalf mannen ! Maar hoe ?

Dat staat in « Robbedoes » : KERSTMIS AAN DE POOL !...

WIJ MOETEN GEEN TIJD VERLIEZEN EN DIRECT MET HET ONDERZOEK BEGINNEN.
WAT WIL JE DOEN?
FRUIT-GROENTEN
KRUIDENIER
BOTER-EIEREN KAAS.

HOU JE MIJ NIET VOOR DE GEK, ROBBEDOES? VOOR JE ONDERZOEK HEB JE WORST NODIG, MELK, BROOD EN...
JUIST GERADEN! DE TOVENAAR ZAL ZICH IN HET BOS VERBERGEN EN DURFT NIET MEER NAAR ZIJN WOONWAGEN TERUGKEREN...
?

RESULTAAT... WIE VERZORGT ER ZIJN FAMILIE? WIJ GAAN DEZE LEVENSMIDDELEN BRENGEN EN DAN KIJKEN WIJ METEEN OF ER GEEN AANWIJZING IS VOOR ZIJN ZONDERLING GEDRAG
DAT IS ZO! DIE ARME KINDEREN!
SNIF
DAT IS EEN SCHOON GEVOEL!...

IK ZIE NIEMAND! GAAN WIJ TOCH?..
KLOP JIJ EVEN, DAN KIJK IK UIT!
NEEN! JIJ KLOPT. IK LET HIEROP!

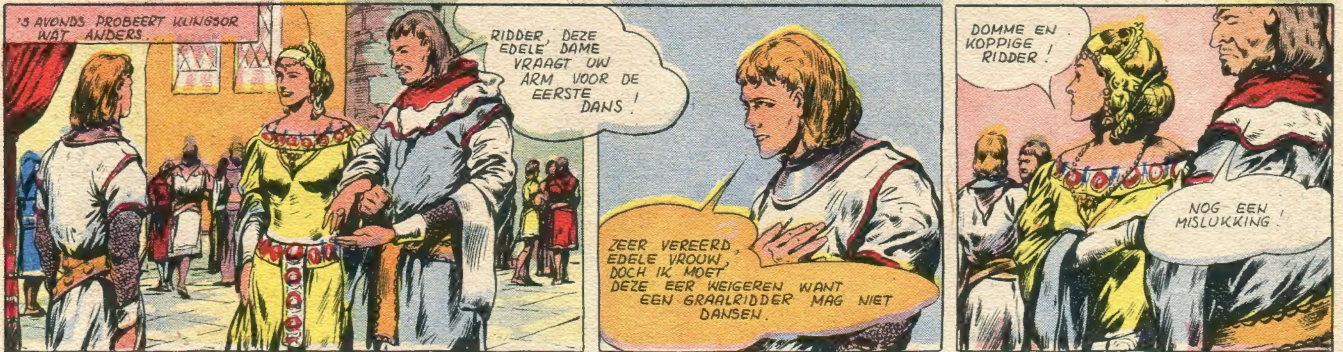

IK KRIJG GEEN ANTWOORD.
KLOP DAN WAT HARDER EN LAAT DIE WORST ZIEN.
TOK TOK

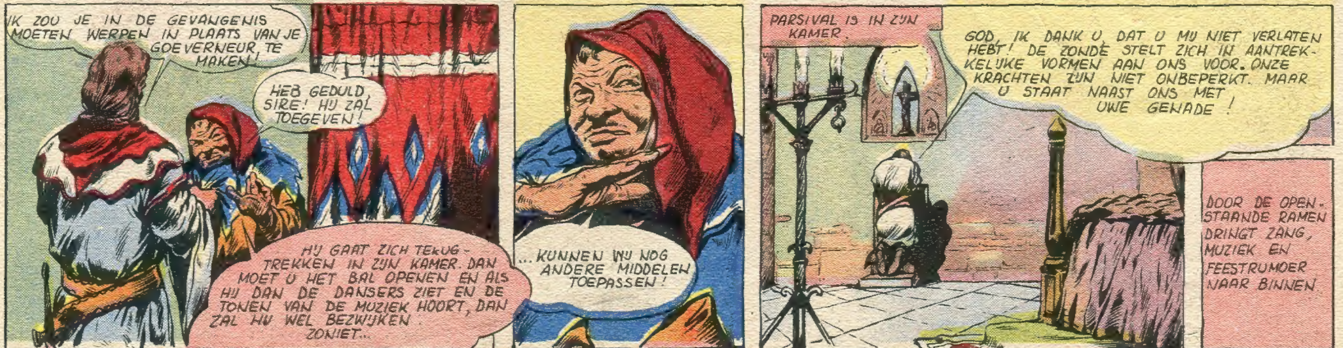

BOEM BOEM BOEM
ZIJ GEVEN WAARSCHIJNLIJK NIETS OM WORST MET KNOFLOOK!...
LATEN WIJ EENS KIJKEN!

IK ZIE NIET VEEL, MAAR IK GELOOF DAT NIEMAND THUIS IS!
OEF!

LUISTER, KWABBERNOOT... JIJ HOUD HIER DE WACHT EN IK GA EEN KLEIN ONDERZOEK INSTELLEN BIJ DE TOVENAAR!
IS DAT WEL VOORZICHTIG?

Ridder Parsival

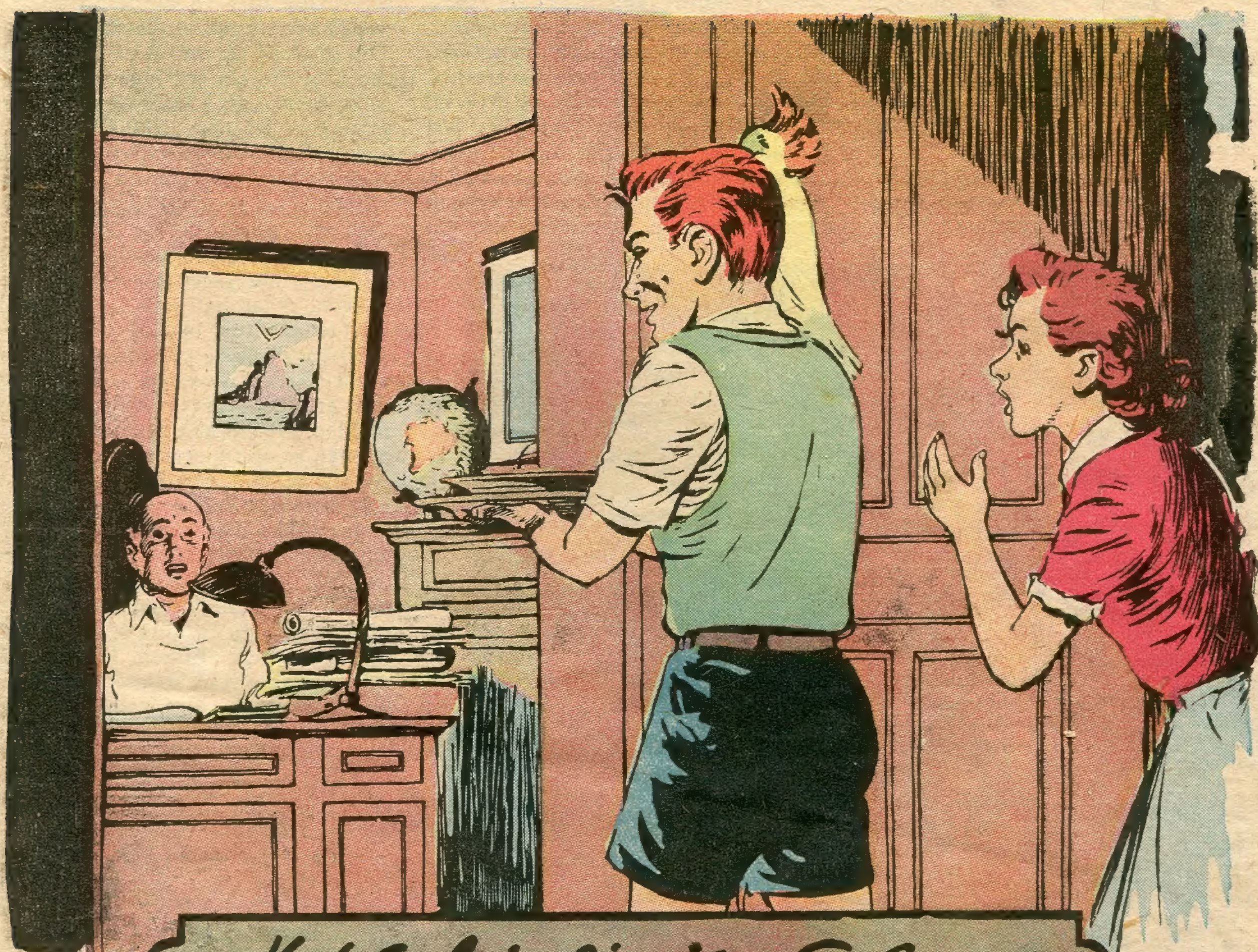

(16)

KORTE SAMENVATTING. — Jack, z'n zusje Lucy-Ann en zijn papegaai Kiki, brengen hun laatste vacantiedagen door bij hun vriendjes Philip en Dinah Mannering, die bij hun oom en tante, Mr. en Mrs. Sullivan, wonen in een oud, tot puin vervallen kasteel bij de zee. De jongens maken zich vrolijk over Jo-Jo, de negerknecht, die 's nachts « dingen » ziet ronddwalen op zee. Ze betrappen hem, als hij van een nachtelijk tochtje op zee terugkomt. Ze worden goede vriendjes met een man, die in een hut zijn vertrek heeft genomen. Met hem maken ze een tochtje per boot. Jo-Jo is wantrouwig en wil de kinderen uithoren om te weten, waar ze naartoe zijn geweest. Oom Jocelyn laat aan Jack en Dinah een kaart van het Geheimzinnige Eiland zien. Jack zou ze graag van hem lenen, maar de oude heer wil niet.

— Natuurlijk niet ! riep hij verschrikt uit. Het is een zeer, zeer oude kaart, wel honderd jaar oud. Ik denk er niet over om je zo'n kostbaar stuk te geven. Je zou het beschadigen, of het ergens verliezen. Ik weet, hoe kinderen zijn.

— Dat weet u niet, oom, zei Dinah. U weet helemaal niet hoe wij zijn. Wij zien u bijna nooit. Leen ons die kaart.

Maar niets kon de oude man overtuigen. Hij gaf zijn kaart niet uit handen.

Dus verlieten Dinah en Jack de kamer na een laatste blik op de tekening van het eiland met zijn beschermende ring rotsen, waar een doorgang in was.

— Vergeet uw avondeten niet, oom, riep Dinah nog voor ze de deur dicht deed.

Oom Jocelyn gaf een grom. Hij was al weer met zijn werk bezig. Het blad met zijn eten stond onaangeroerd naast hem.

— Ik wed, dat hij het helemaal vergeet, zei Dinah.

En zij had gelijk. Toen tante Polly de volgende dag in de studeerkamer ging om zoals gewoonlijk stof af te nemen, stond het blad met de groenten en het vlees er nog.

— Je bent nog erger dan een kind, keef zij bestraffend. Heus, Jocelyn !

Hoofdstuk XV

EEN VREEMDE GEBEURTENIS... EN EEN FIJN UITSTAPJE

DIE AVOND vertelde Jack aan de anderen wat hij van plan was. Eerst aarzelden zij nog, maar toen waren ze even opgewonden als hij.

— Zouden wij de geul werkelijk kunnen vinden ? vroeg Lucy-Ann angstig.

— Gemakkelijk, zei Jack, die, als hij eenmaal besloten had, geen moeilijkheden meer wilde zien. Ik ben er zeker van, ik heb de kaart toch gezien. En Dinah ook.

— Dinah ook ! Dinah ook ! Dinah ook ! zong Kiki.

Niemand nam notitie van hem. Ze spraken opgewonden verder.

— Als ik mij maar één keer in Bills boot thuisvoel, ben ik niet bang meer om die van Jo-Jo te nemen, zei Jack.

— Hij zal je half dood slaan, als hij het ontdekt, zei Philip. Hoe wil je het doen, zonder dat hij er erg in heeft ?

— Ik zal wachten tot hij met de auto naar de stad is, zei Jack er vlakaf bovenop. Ik heb alles al bestudeerd. Zo gauw de auto uit zicht is, breng ik de boot buiten en ik hoop terug te zijn, voor hij weer thuis is. Jullie moeten zijn aandacht op een of andere manier zien af te leiden, of hem in de kelder opsluiten of zo iets.

De anderen gichelden. De gedachte om Jo-Jo op te sluiten was vermakelijk.

— Maar, zei Philip, mogen wij

dan niet met je meegaan ? Je kunt toch niet alleen gaan ?

— Ik neem de meisjes niet mee, zei Jack onwrikbaar. Voor mezelf wil ik wel risico nemen, maar de meisjes waag ik er niet aan. Jij kunt natuurlijk meegaan, Philip.

— Ik ga ook mee, zei Lucy-Ann. Zij liet Jack niet alleen zo'n gevaarlijke tocht ondernemen.

— Je kunt niet mee, zei Jack vastberaden. Doe niet vervelend, Lucy-Ann. Je zou alles bederven, als je meeging. Wij zouden veel te voorzichtig moeten zijn, als jij en Dinah mee aan boord gingen. Wij kunnen dat risico niet lopen.

— Ik wil jou ook geen gevaar laten lopen, zei Lucy-Ann met tranen in haar ogen.

Jo-Jo schudde de jongen door elkaar tot hij geen adem meer kon halen.

— Doe niet zo kinderachtig, zei Jack. Waarom kun je niet net als Dinah doen en mij niet lastig vallen, als ik iets wil ? Dinah maakt zich toch ook niet ongerust over Philip, is het niet, Dinah ?

— Neen, zei Dinah. Philip kan best op zichzelf passen. Maar dat wil niet zeggen, dat ik niet graag mee zou willen.

Lucy-Ann droogde haar tranen af. Ze wilde Jacks plezier niet bederven, maar het was afschuwelijk om te moeten bedenken, dat hij schipbreuk zou kunnen lijden of verdrinken. Zij wenste hartgrondig, dat er nooit grote alken bestaan hadden. Als ze niet bestaan hadden, zouden ze ook niet uitgestorven zijn en als ze niet uitgestorven waren, zou deze opwinding niet nodig zijn.

Jack sliep die nacht niet veel. Hij lag over het eiland en de vogels te denken. Hij kon bijna niet wachten tot hij weg kon zeilen om te zien of er werkelijk een grote alk op het Geheimzinnige Eiland leefde. Hij zou heel veel geld krijgen, als hij de grote alk ving Een grote alk kon niet vliegen. Die kon alleen maar zwemmen. Hij zou tam genoeg zijn om hem te vangen. Misschien waren er wel drie of vier. Dat zou bijna te mooi zijn.

Jack stond op en ging naar het raam. Hij keek in westelijke richting, waar het eiland lag Er was geen maan die nacht. Eerst kon hij niets onderscheiden Maar toen hij strak naar het Westen staarde en ingespannen aan het eiland dacht, zag hij tot zijn verwondering iets ongewoons.

Hij knipperde met zijn ogen en keek nog eens.

Het was net of een licht op het eiland brandde. Het doofde uit, terwijl hij bleef kijken en kwam toen weer terug.

— Dat kan geen echt licht zijn, zei Jack. In ieder geval kan er geen licht op het eiland zijn. Het moet van een schip komen.

Het licht uit het Westen doofde weer uit en kwam niet meer terug. Jack trok zijn hoofd terug. Hij was er zeker van, dat het licht van een schip was.

Maar voor hij terug in bed lag, werd zijn aandacht door iets anders opgeëist. Het enige raam, dat op de top van de klip uitzag, was zwak verlicht. Jack keek stomverbaasd. Hij haastte zich naar het raam en keek naar buiten. Het licht kwam van de top van de klip. Iemand had daar een vuur aangestoken of stond daar met een lamp. Wie zou dat zijn ? En waarom moest hij 's nachts licht maken ? Was het een signaal voor een schip in zee ?

Jacks kamer was de hoogste van Craggy-Tops en de toren, waarin ze gebouwd was, stak boven de kliptop uit. Maar hoewel hij zijn nek bijna verdraaide om zo ver hij kon

naar buiten te kijken, kon hij niet zien, wat het licht op de top was en ook niet precies waar het ontstoken was. Hij besloot er naartoe te gaan.

Hij maakte Philip niet wakker en trok zijn short, zijn jas en zijn schoenen aan. Daarna sloop hij zachtjes op de wenteltrap. Weldra was hij op het pad, dat naar de kliptop leidde.. Maar toen hij er aankwam, was er helemaal geen licht te zien, het rook er zelfs niet eens naar vuur. Dat was vreemd.

De jongen slenterde over de klip. Plotseling werd hij doodsbenauwd. Iemand had hem gegrepen en hield hem vast.

— Wat doe jij hier ? zei Jo-Jo's stem en hij schudde de jongen door elkaar tot hij bijna geen adem meer kon halen. Vooruit, zeg, wat je hier kwam doen.

Jack was te erg geschrokken om aan iets anders te denken, dan aan de waarheid. Hij stamelde :

(Wordt vervolgd.)

Zoals beloofd, zal ik nu vertellen hoe we aan ons nieuw lokaal gekomen zijn. Het is eigenlijk begonnen met een straf en onze goeie Vic speelde de hoofdrol. Hij moest namelijk vijfhonderd strafregels schrijven. Vijfhonderd strafregels is lang niet mis en sommigen zullen denken, dat hij dan toch een zware misdaad bedreven had. Nu ja, hij had in zijn oren gepeuterd. Ja-ja, daarvoor krijg je bij ons vijfhonderd strafregels. Er kwam natuurlijk een bezwarende omstandigheid bij : het gebeurde in de klas. En hij gebruikte niet zijn vinger om in zijn oor te peuteren, maar zijn grote teen. Nee, dat is zo geen gewoonte van Vic, maar hij had gewed, dat hij het kon en probeerde het op staande voet. Zo ontstond er nogal wat herrie in de klas en Vic moest vijfhonderd keren schrijven : « Ik zal niet meer met mijn grote teen in mijn oor peuteren ».

Wie zal hem de eerste steen werpen ? Ik niet !

In elk geval zat Vic vreselijk in zijn maag met die karwei en wij niet minder, want die Donderdag hadden we een loopwedstrijd op touw gezet tegen de jongens van een hogere klas en wij rekenden vooral op Vic om onze Robbedoesvlag te verdedigen.

Toen stelde Walter voor om gezamenlijk aan de slag te gaan. Met ons negenen zouden we dat in een half uurtje klaarspelen. Natuurlijk was iedereen bereid, maar de grote vraag was, of onze onderwijzer genoegen zou nemen met dit ploegwerk. Sommigen dachten van wel en anderen meenden van niet en wij zouden wellicht nog altijd aan het palaberen zijn geweest, als Roger niet op dat schitterende idee was gekomen om het aan de onderwijzer zelf te gaan vragen.

Wij lieten er geen gras over groeien en een delegatie, bestaande uit Walter, Roger en ikzelf, trok haar stoute schoenen aan. Mr. Mesmans ontving ons heel vriendelijk. Toen hij hoorde, dat de leden van onze rakkersclub besloten hadden om voortaan alle lief en leed samen te dragen, had hij geen bezwaren tegen ons voorstel om de vijfhonderd strafregels in gesloten gelederen aan te pakken. Hij toonde zelfs veel belangstelling voor onze club en toen we hem vertelden, dat we momenteel zonder clublokaal zaten, zat hij een tijdje nadenkend over zijn kin te strijken.

En toen is het wonder gebeurd.

— Weet je wat, jongens, zei hij, achter in mijn tuin staat een oude schuur. Die zouden jullie van mij kunnen pachten.

Wij stonden elkaar beteuterd aan te kijken. Pachten ? ! Mr. Mesmans dacht zeker, dat we een soort cresussen-in-de-dop waren ?

Zijn ogen begonnen olijk te twinkelen.

— Laten we dadelijk de huurprijs bepalen. Ik wil in natura betaald worden. Jij, Toon, zal voortaan wat minder dromen in de klas, en jij, Walter, zal niet meer zo gierig zijn met de punten op de « i » en de « ij » en je zal niet vergeten, dat er op de « j » ook een punt hoort, en jij, Roger, moet mij beloven, elke week een boek te lezen uit onze bibliotheek, want dat heb je hard nodig... Verder moet Jos me beloven, dat hij zijn vuisten drie achtereenvolgende keren diep in zijn zak moet stoppen, voordat hij er iemand mee te lijf gaat.

Zo stelde Mr. Mesmans voor elk van de clubleden een speciale huurprijs vast. Dat we het dadelijk eens waren met die voorwaarden, hoef ik er wel niet aan toe te voegen

TOON.

OPROEP

Bakker Roger Rombaut, IJzerhand 23, Beveren-Waas, wil graag een plaatselijke Robbedoesclub stichten voor rakkers van 11 tot 13 jaar. Alle leden zijn welkom.

GEHEIME BOODSCHAP

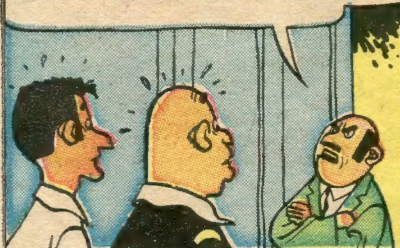
Robbedoes geeft al zijn vrienden de raad, mee te doen aan de grote prijsvraag van Humoradio. Honderd vijftig duizend frank prijzen. Eerste prijs vijftig duizend frank.

R—8X47 —4S54XF6 92Z3JN 1R34N74N74 R9X7M4X647—4 N9XN745R—64 PR3JS 1R9 X5 19NHOM— R973- - H—N74 R713JF635 703Z4N7 FR9NK PR3JZ4N 4XRS64 PR3JS 13 JF635 703Z4N7 FR9NK.

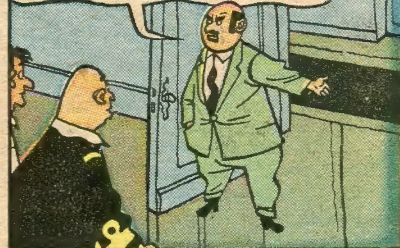
de BAARD en de KALE

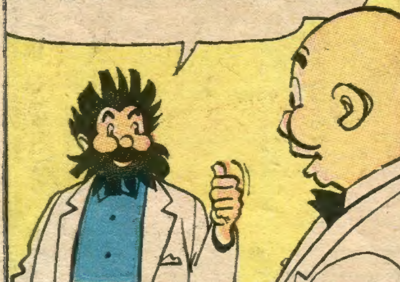

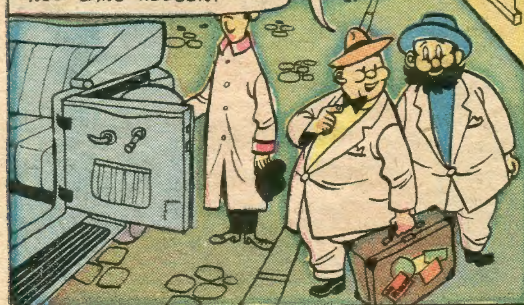

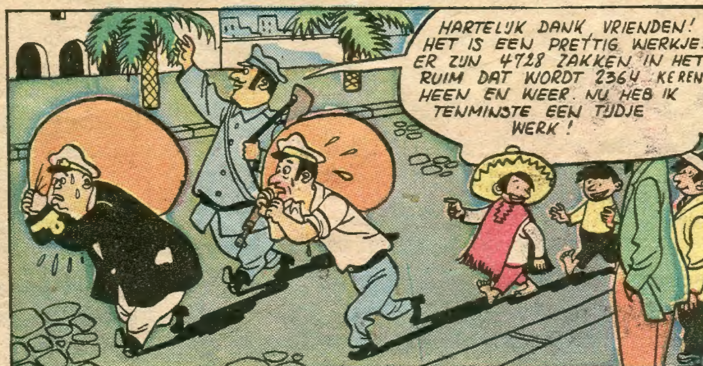

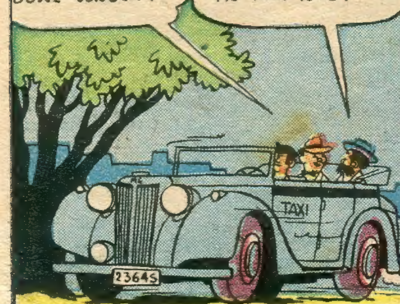

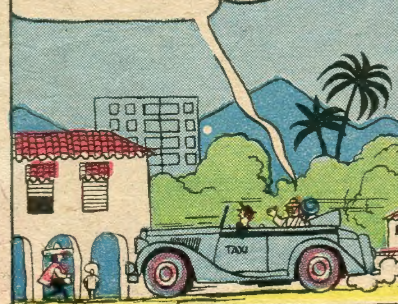

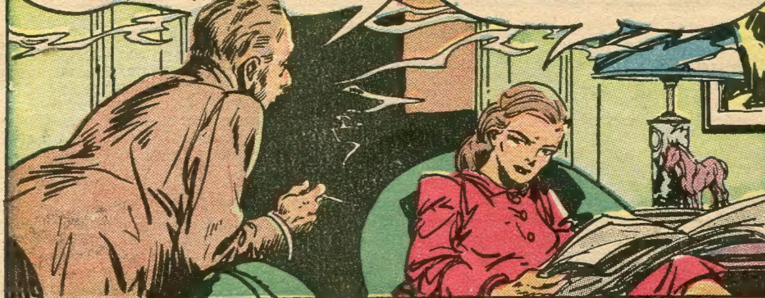

RIK RAKKERS

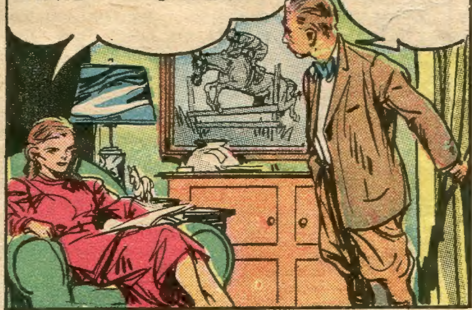
DOOR FRANK GODWIN

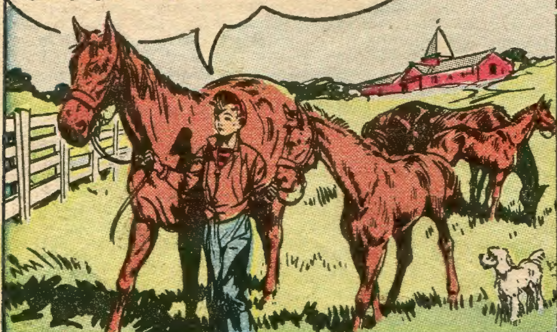

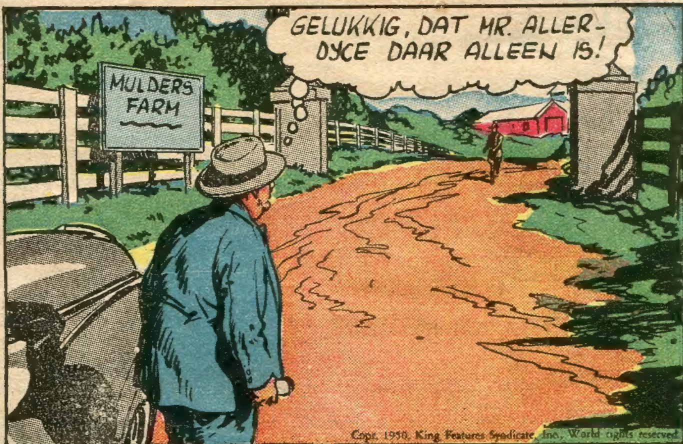

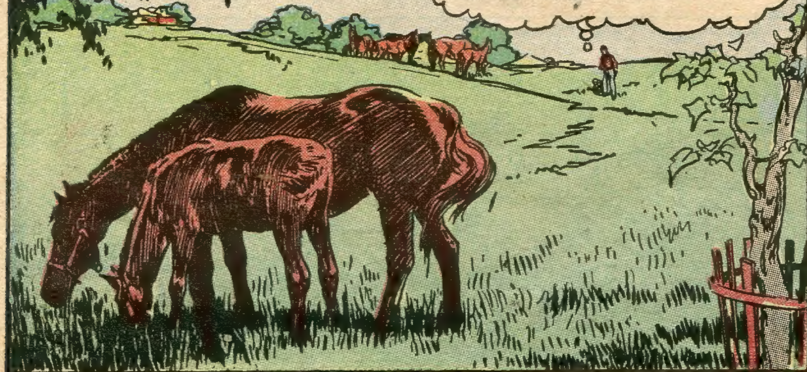

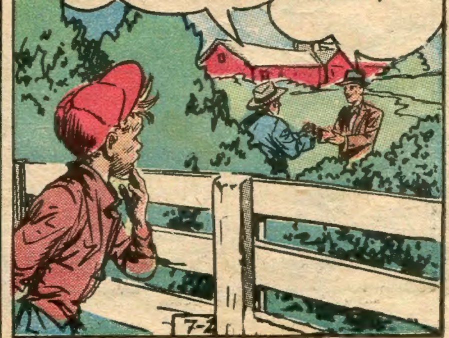

KERSTPRAATJE van SNUFFELTJE ROND DE HAARD...

We denken niet meer aan boeken en huiswerk, aan de « plagerijen » van ons dagelijks bestaan ! We zitten weer in onze heerlijke Kersttijd ! « Zàlig gewoon !... » zeggen onze rakkeresjes en voor één keertje hebben ze gelijk.

De kachel snort lustig en we hebben geen moeite ons voor te stellen, dat het 'n echte sprookjeshaard is, vol geheimzinnige klaarte en knettering, met een warme, rode gloed op onze gezichten en duistere schaduwen in de kamerhoeken, die de aanwezigheid doen vermoeden van onzichtbare wezens... Zijn ze wel onzichtbaar ? Ze fluisteren ons verhalen toe van arme jongens en meisjes, van povere mensen, die in één nacht, juist deze heilige nacht van Kerstmis voor goed gelukkig werden. Buiten giert de wind. In de koude vrieslucht stormt de « hellewagen » voorbij !...

Ja, rakkers ! Zo moeten vooral onze voorouders, die nog geen electriciteit, reactiemotoren, radar en atoombommen kenden, wonderlijk genoten hebben van deze heerlijke tijd. Wat al geheimzinnige gebeurtenissen grepen niet plaats in de heilige kerstnacht ! Zij vierden evenals wij, in de eerste plaats de blijde geboorte van onze God en Zaligmaker. Maar wat hun — en daarom ook onze — kerstgebruiken betreft mogen we ons wel de vraag stellen, of alles ook zo « kerstelijk », dus kristelijk, getint was !

Zoals ik jullie bij gelegenheid van Sint Nicolaas al schreef, slaagden de eerste missionnarissen (denk aan de heilige Elooi, Willibrord, Amandus, enz....), er wel in, het geloof aan de oude Germaanse goden uit te roeien. De diep ingewortelde gewoonten, feesten, gebruiken, riten en denkwijzen kregen er echter niet ineens volledig weg ! Onze voorouders waren daar al te zeer aan gehecht ! De pausen uit die tijden besloten dan ook wijselijk, de nieuwbekeerde Germaanse christenen hun die te laten behouden, als deze niet volstrekt uit den boze waren. Er werd aan die gebruiken dan een christelijke grondslag gegeven. Dit was het geval met het aanvangsfeest van de heidense viering der « winterzonnewende », dat Sinterklaas werd. Zo ging het met het hoofdfeest der Winterzonnewende zelf, dat ons heerlijke kerstfeest werd. De heidenen vierden de terugkomst van de « onoverwinnelijke zon ». Was Christus niet het stralende weerkerende Licht ? Het is helemaal geen vaststaand feit, dat Jesus ook werkelijk op 25 December of omtrent die dagen, dat de dag het kortst is, geboren werd. In de eerste eeuwen van onze tijdrekening werd het kerstfeest dan ook op heel verschillende data gevierd. Paus Julius I, die regeerde van 337 tot 352, plaatste Kerstmis op 25 December, in de periode dus, dat de heidenen met zwelg- en braspartijen de « zonnestilstand » vierden.

Helaas, zelfs twee duizend jaar kerstening zijn niet bij machte geweest om die beruchte zwelgen braspartijen te doen ophouden !... Wat wordt er met Kerstmis nog geteerd en gesmeerd ! Bezie de uitstalramen van onze slagers, pasteibakkers en drankhandelaars maar eens !

Heel wat van onze kerstnacht-sprookjes vinden hun oorsprong in het rondtrekken van de heidense hellewagen, die het hele Germaanse godenheir, met Wodan op de bok, meevoerde. Deze nacht had een bizondere kracht, want dan voeren de goden door de lucht om de bestemming van het nieuwe jaar te bepalen ! Om deze goden gunstig te stemmen, wanneer ze ook voorbij hun haardstede zouden « joelen » werden de mensen plots ingoed. Dat was in de dagen van het joelfeest. Ze stelden mooie daden, lieten hun etenskast open om de geesten voedsel te verschaffen en dekten met dezelfde intentie hun tafels. Anderen dekten hun bed heerlijk zacht op en... brachten de nacht door op hun stoel, om de vermoeide geesten aan te zetten, bij hen te komen rusten ! Om dezelfde reden werd er ook wel in de kamer stro op de grond uitgespreid...

Nog later in die heidense tijd werden de geesten uitgebeeld door jonge mannen, die in allerlei gekke gewaden en fantastisch toegetakeld, « joeltocht » hielden en dansten, tierden en veel lawaai maakten. Ze deden zich overal te goed aan spijs en drank. Zou ons Driekoningenzingen hier niet zijn oorsprong gevonden hebben ? Denk nu niet, dat zij enkel dansten, zongen en te keer gingen voor de pret zelf ! Neen, dat alles had een diepere betekenis. Immers, de mensen meenden, dat, wanneer goden en geesten zo druk doende waren, met allerlei vertoon heel wat goeds bereikt kon worden ! Met het dansen werd de slapende vruchtbaarheid van de grond gewekt, tegen dat de dagen weer gingen lengen ! Elke stap, die al dansende gezet werd, had een magische, krachtwekkende invloed op akkers en weiden. Door het lawaai werden tevens de boze geesten verdreven en de slapende krachten van zaden en fruitbomen gewekt ! Daarom wordt er hier en daar nog in Kerst- of Nieuwjaarsnacht tussen de schijndode takken van de appel- of perelaars geschoten !

Ook nu nog doen in vele Germaanse landen de « joelknapen » bij Kerstnacht hun tocht. Zou ons klokgelui in de Kerstnacht ook al zo'n verchristelijkt gebruik zijn ? In vele dorpen meent men nog, dat Gods zegen, — evenals eertijds Wodan's wagen — in de Kerstnacht door de lucht gaat. Daarom treden de vrome mensen dan naar buiten en knielen neer om de pasgeboren Verlosser — niet langer de ijzerbijtende Wodan — te aanbidden.

En al dat licht met Kerstmis ? Die vele kaarsen ? Het is een hulde aan de Heiland, de Brenger van het Licht. Het is het gekerstende licht der oude Germanen, die met kerstvuren, lichtfakkels en toortsen de nieuwe, herboren zon wilden begroeten. Zo hebben zelfs de speelse kaarsjes op onze kerstboom een heidense ondergrond, die jullie zeker niet vermoed hadden !

Het zou ons te ver voeren, alle gebruiken van oudheidense oorsprong op te sommen. Maar... meen nu niet, dat wij daarom minder van onze mooie kerstgebruiken moeten houden ! Integendeel ! Om een dubbele reden moeten wij er aan gehecht blijven. Het zijn de mooie overblijfselen van onze oeroude voorvaderen, èn het zijn onsterfelijke christelijke symbolen ! Beide zijn ons lief en beide herdenken wij rond onze gezellige christelijke haard, die misschien maar een doodgewoon vulkacheltje is. Maar toch prijkt daar bovenal ons mooie kerst-stalletje, dat helemaal ons eigen werk is. (Kijken jullie maar eens in ons Kerstnummer van verleden jaar !) En onze sprookjeskerstboom ? Heidens, maar gekerstend symbool van het altijd groene, nooit stervende leven en het herboren licht !

Ik wens jullie, al mijn rakkers en rakkeresjes en hun familie een welgemeend, innig zalig en gelukkig kerstfeest !

Met Robbedoes vooruit en vooraan ! !..

Je trouwe vriend,

SNUFFELTJE

S. B. A. C.-SHOW 1950

Om verschillende redenen was het me niet mogelijk, onmiddellijk na de S. B. A. C.-Show van September, een verslag van deze tentoonstelling te geven. Een aantal gegevens over de meest interessante toestellen mag ik jullie echter niet onthouden. Dit zal je tevens een goede kijk geven op wat in Engeland aan moderne vliegtuigen beschikbaar is.

AVRO 707

Proefvliegtuig. 1 Rolls Royce-Derwent.

De 707B, die dit jaar te zien was, verschilt van de verleden jaar getoonde 707A hierin, dat hij uitgerust is met een Martin-Baker schietstoel en een meer gepunte neus heeft. Het doel van de 707 is het nemen van proeven in verband met de vliegeigenschappen der « Delta » (driehoek)-vleugel vliegtuigen.

Spanwijdte 10,05 m. Lengte 11,58 m. Geen verdere gegevens.

DE HAVILLAND « VENOM »

Eenpersoonsjager. - 1 de Havilland-Ghost.

Opvolger en ontwikkeling van de bekende « Vampire ». Heeft een motor, die 65 % meer vermogen ontwikkelt ! Verder heeft de « Venom » een dunnere vleugel, terwijl de vleugelpunt-tanks vast gemonteerd zijn. In noodgevallen kunnen ze echter toch nog afgeworpen worden. Het toestel kan als wisselstukken bijna alle onderdelen van de Vampire 3 en volgende versies gebruiken. Slechts enkele nieuwe stukken zijn vereist. Evenals de Vampire kan de « Venom » raketten en bommen vervoeren. Spanwijdte 12,72 m. Lengte 9,75 m. Geen verdere gegevens.

DE HAVILLAND DH 113

Nachtjager. - 1 de Havilland Goblin.

Slechts enkele veranderingen zijn nodig om een standaard-Vampire in deze tweepersoons nachtjager om te bouwen. De radar-man zit naast de piloot, iets meer naar achter.

Spanw. 11,58 m. Lengte 10,54 m. Geen verdere gegevens.

VICKERS-ARMSTRONG SUPERMARINE 510

Proeftoestel. - 1 Rolls Royce-Nene.

Alhoewel prestaties van dit toestel niet bekend werden gemaakt, weten we toch, dat dit vliegtuig in duikvlucht de snelheid van het geluid kan overschrijden. De romp is als die van de Attacker-jager (waarvan straks), maar staartvlakken en vleugels hebben een pijlstelling van ongeveer 45 graden naar achter. Bedoeling is, met dit toestel proeven te nemen op gebied van toestellen met pijlvleugel, voor snelheden, die juist voor en over die van het geluid liggen.

Spanwijdte 9,66 m. Lengte 11,58 m. Geen verdere gegevens.

HAWKER P 1081

Proeftoestel. - 1 Rolls Royce-Nene.

Een tweede uitvoering met pijlvleugel van de Sea-Hawk (waarvan straks). Zijn voorloper, de P 1052, had slechts de vleugels in pijlvorm, maar de P 1081 ook de staartvlakken. Verder bevindt zich de uitlaat der stuwgassen niet meer in de romp-zijwand, maar in de achterzijde. Volgens berichten zou de P 1081 als jager in Australië gebouwd worden. Als dit waar is, zal de machine waarschijnlijk uitgerust worden met de nieuwe Rolls Royce-Tay, een ontwikkeling van de « Nene » die ongeveer 3.000 Kgr. meer stuwkracht geeft.

Spanwijdte 9,6 m. Lengte 11,38 m. Geen verdere gegevens.

HAWKER « SEA-HAWK »

Vlootjager. - 1 Rolls Royce-Nene.

Eskaders van de Royal Navy zullen in de komende maanden met dit toestel uitgerust worden. De Sea-Hawk is speciaal ontworpen voor gebruik op vliegdekschepen en heeft een neuswiel-onderstel. Verder is het van een remhaak voorzien. De inrichting omvat o. m. een Martin-Baker schietstoel, een bewapening van vier 20 mm.-kanonnen in de neus en opklapbare vleugels.

Spanwijdte 11,12 m. Lengte 11,68 m. Geen verdere gegevens beschikbaar.

VICKERS-ARMSTRONG SUPERMARINE ATTACKER

Vlootjager. - 1 Rolls Royce-Nene.

Heeft in tegenstelling met zijn soortgenoten-straaljagers een staartwiel- en geen neuswielonderstel. Het toestel werd gekozen om dienst te doen in de Britse Royal Navy. Men hoopt een eerste eskader uitgerust te hebben voor het einde van 1950. Vier naar voren vurende 20 mm. Hispano-kanonnen vormen de hoofdbewapening. Allerlei raketten en bommen kunnen echter meegevoerd worden. De cockpit staat onder druk. Een hulpbenzinetank kan onder het toestel bevestigd worden.

Spanwijdte 11,25 m. Lengte 11,43 m. Totaal gewicht 5.126 Kgr. Max.-snelheid 949,5 Km.-u. Vliegbereik bij TG 660 Km.

BOULTON PAUL BALLIOL

Oefenvliegtuig. - 1 Rolls Royce-Merlin.

De R. A. F. nam dit toestel als standaard-oefenvliegtuig in dienst. Instructeur en leerling zitten naast elkaar in een kajuit met dubbele besturing. Het vliegtuig wordt gebruikt bij de opleiding in dag- en nachtvliegen, blindvliegen, navigeren, bommenwerpen, doelslepen, luchtfotografie en wat al meer. De vleugels zijn gedeeltelijk opklapbaar en het vliegtuig is uitgerust om deklandingen uit te voeren.

Spanwijdte 11,99 m. Lengte 10,7 m. Totaal gewicht 3.708 Kgr. Max.-snelheid 490 Km.-u. Vliegbereik 845 Km.

VICKERS ARMSTRONG VARSITY

Opleidingstoestel. - 2 Bristol Hercules 264.

Afgeleid van de Viking en de Valetta, maar als toestel groter. Het kan gebruikt worden voor opleiding en oefening van practisch alle leden van een moderne vliegtuigbemanning, met uitzondering misschien van de boordschutter. Spanwijdte 29,15 m. Lengte 20,57 m. Totaal gewicht 17.000 gr. Maximum snelheid 463 Km.-u. Vliegbereik 4.530 Km.

AVRO SHACKLETON

Verkenner-bommenwerper. - 4 Rolls Royce-Griffons.

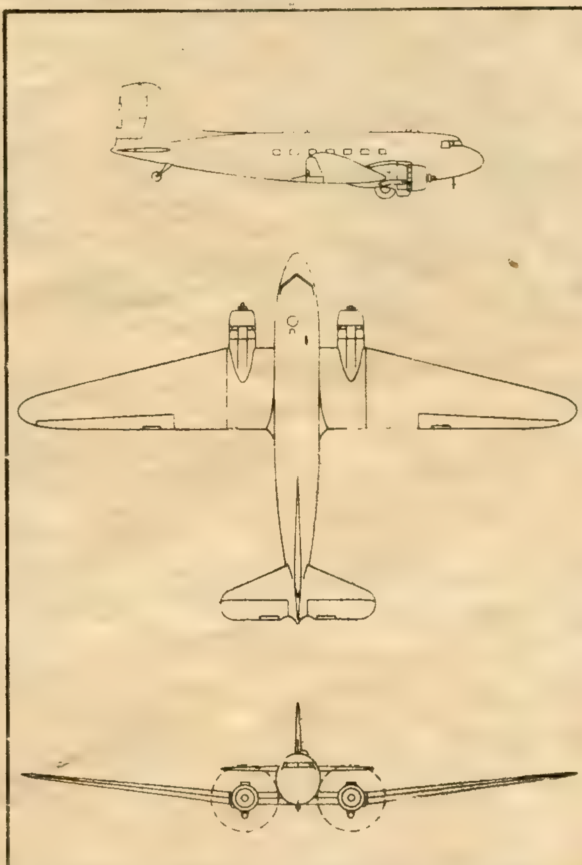
Dit toestel met een bewapening van tien koppen, is speciaal voor de kustverdediging bedoeld. Het is dan ook in dienst bij de Coastal Command van de R. A. F. Het beschikt over een zeer uitgebreide Radar-uitrusting en kan een zware lading aan bommen, mijnen en dergelijk oorlogstuig vervoeren. Is ook speciaal uitgerust voor de strijd tegen duikboten

Spanwijdte 36,57 m. Lengte 23,62 m. Geen verdere gegevens.

(Vervolgt.) Vlieger BOB.

ONS MAATSCHETSENHOEKJE

DOUGLAS DC - 3

Dit toestel is wel het meest bekende verkeersvliegtuig ter wereld. Het is ook het meest gebruikte. Het prototype vloog voor het eerst in 1935, dus 15 jaar geleden. Er werden er sindsdien 10.926 gebouwd ! — Spanwijdte 28,90 m. Lengte 19,63 m. Totaal gewicht 11.430 Kgr. Kruissnelheid 331 Km.-u. Passagiers 28. (Maatschets Copyright Aeronautics.)

KERSTNACHT in Korea

HET spervuur sterft plotseling uit...

Jack Harber zit stil te luisteren naar de wind! Hij staart voor zich uit en denkt aan zijn gezellig huis in Los Angeles. Hij denkt met weemoed aan zijn moeder, aan Jenny en aan de hond, die zich naast de open haard ligt te koesteren en hem met zijn trouwhartige ogen aankijkt.

De oorlog is een verschrikkelijke ramp. Nu zit hij hier gevangen in de bergen, en als hij zijn ogen sluit, dan wordt het hem plotseling te machtig in zijn eenzame soldatenziel!

In gedachten ziet hij weer zijn « Mustang », die als een gloeiende pijl naar beneden schiet. Jack Harber heeft amper de tijd om uit de brandende jager te springen. Zijn valscherm plooit open. Hij weet, dat hij over enkele ogenblikken ergens in dat onherbergzame vijandelijke gebied zal neerdalen.

Die dag regende het werkelijk ijs. Toen hij in een uitholling van het gebergte neerstreek, staarde hij in een twintigtal ondoorgrondelijke gele gezichten, die hem zwijgend omringden.

Nu zat hij al drie weken gevangen, maar nooit zou hij die dreigende geweren vergeten, die voortdurend op hem gericht bleven en ook zag hij nog altijd de gespleten ogen van de tien gele gezichten, die hem angstvallig bewaakten. Nu was hij krijgsgevangene! De Koreanen hadden hem alles afgenomen en Jack Harber huiverde in de aan flarden gescheurde tent.

Nu zat hij daar alleen met zijn zwijgende bewaker.

Hij walgde als hij aan die flauwe in water gekookte rijst dacht die zijn bewaker hem op een vuil bordje toeschoof.

Als een ervaren piloot had hij tijdens zijn sprong de situatie goed opgenomen. Hij had drie en twintig soldaten geteld. Het waren onregelmatige troepen, guerillastrijders, die tussen de achterhoeden van de Amerikaanse linies opereerden. Zij droegen allemaal verschillende uniformen en gingen vooral 's nachts en in de grootste geheimhouding op patroelje. Er hadden al enkele korte maar felle schermutselingen plaats gehad en Jack Harber had uit zijn tent die korte, scherpe gevechten gevolgd. Telkens sidderde hij van angst, opwinding en van hoop.

Af en toe doken Amerikaanse vliegtuigen laag over de donkere bergtoppen. En terwijl de guerilla's zich beschermend tegen de rotswanden aandrukten; probeerde Jack Harber de herkenningstekens van de collega's te onderscheiden, maar de brullende motoren gaven hem practisch geen tijd en geen kans.

Die nacht huilde de wind in de bergen. Jack draaide zich om in de tent. Zijn bewaker keek hem doordrin-

gend aan. **Er stond niets te lezen op dat onbewogen en ondoorgrondelijk gezicht.** Jack probeerde te slapen.

Thuis was Kerstmis altijd zo'n intiem feest geweest. In gedachten zag hij de versierde kerstboom weer met de vele gekleurde lichtjes. Hij dacht aan de kalkoen, aan de pudding en aan de fijne sigaren van oom Edward...... Verleden jaar waren zij allemaal naar de nachtmis geweest......

Wat was dat ?

In het afgeschermde licht van een flakkerlampje, zag hij, dat de Mongool zich bewoog. Hij zat nu vlak naast Jack Harber en liet hem iets zien. De Amerikaan boog zich naar hem toe...

Kerstmis ! Het was Kerstmis !... De bewaker hield een klein prentje in zijn ruwe hand. Er stond een kribbetje op, met een Mongools Jezuskindje en een Mongoolse Moeder Maria. Sint Jozef had ook al een geel gezicht en dat scheen hem maar matig te bevallen...

Jack Harber, de eenzame gevangene in de bergen, voelde licht en blijdschap in zijn ziel. Het was Kerstmis ! De twee mannen drukten elkaar zwijgend de hand en luisterden. Buiten joeg de felle bijtende wind en in de tent zaten twee christenen verloren in de storm.

De andere gaf zijn veldfles aan Jack. Hij dronk... Het was zijn eigen whisky. Hij lachte hardop... De andere glimlachte ook en keek Jack goedig aan. Die glimlach stemde Jack blij en tevreden. Hij voelde geen vijandschap meer voor de Koreanen. De bewaker dronk ook. Het was toch Kerstmis voor iedereen op de wijde wereld !

Vervolgens haalde de bewaker chocolade en sigaretten uit zijn volgepropte zak. Jack herkende zijn eigen chocolade en zijn eigen sigaretten...

Zij zaten zwijgend te roken !...

Met Kerstmis rookte oom Edward de beste sigaren van Los Angeles en toch waren zij lang niet zo lekker als deze vochtige « Camel » in deze Koreaanse kerstnacht. Hij had talrijke vrienden in de stad en op kantoor maar zij konden het niet halen bij deze stille bewaker, die turend zat te roken.

Toen begon Jack plotseling, hij wist niet waarom, het kerstlied te zingen, dat iedere christenmens van buiten kent : **« Adeste fideles... laeti triomphantes... »** Hij zou het in Los Angeles nooit gezongen hebben zelfs niet als Jenny het hem had gevraagd. Hier in deze verloren hoek zou hij het uit volle borst willen zingen. De andere legde waarschuwend een vinger op zijn mond, maar de felle wind huilde in de bergen en deed elk geluid verstommen. Toen Jack de woorden zong : « Veniete adoremus !... Venite adoremus !... » toen zong de bewaker mee...

Het was een zonderling schouwspel onder de tent. Veel aangrijpender dan de plechtige diensten in de kathedralen van de hele wereld. De bewaker liet een kleine, smoezelige foto zien. Er stond een kleine vrouw op met amandelogen zoals de ogen van de H. Maagd op het prentje. Naast haar stonden drie kleine Koreanen. De laatste Koreaan deed aan het Kerstkindje denken. Jack keek zijn bewaker aan. Hij zag, dat de andere tranen in de ogen had. Ondanks zijn eigen ellende begon hij van de Koreaan te houden.

De veldfles was leeg. De beide soldaten hadden geen woord gesproken en toch hadden zij elkaar alles verteld wat zij met woorden zeggen konden.

— **Jack !** zei de gevangene plotseling en wees daarbij op zichzelf.

De andere had hem begrepen en zei eenvoudig :

— **Tsao !**

Men had geen aangrijpender voorstelling kunnen bedenken dan deze twee mannen, die elkaar gevonden hadden in deze kerstnacht.

Plotseling weerklonken geweerschoten ! Er werd geroepen en een kort bevel klonk in de nacht : « Hands up ! »

Jack had alles begrepen. De andere was plotseling opgesprongen en hield zijn hand aan de stengun.

De tent werd opengerukt. Een felle lichtstraal viel naar binnen op het gelaat van Jack Harber.

— **Sergeant Hoper van het 12de mariniers !...**

Toen wist Jack Harber, dat deze kerstnacht tevens de nacht van zijn bevrijding was. Toch kon hij nog niet direct zeggen of hem deze bevrijding werkelijk gelukkig maakte, want de heerlijke betovering van zijn eigen beleefde kerstnacht en die van zijn bewaker, was plotseling verdwenen.

Jack stond op en drukte de hand van zijn bevrijders. Buiten zag hij de guerillastrijders tegen de rotswanden staan en hij wist meteen, dat er bloed ging vloeien in deze stille kerstnacht.

Toen liep hij naar voren en ging voor de geweerlopen staan.

— Vrienden het is Kerstmis ! Dat doen jullie toch zeker niet in deze nacht van vrede !...

Het werd angstig stil. Men kon alleen de wind horen gieren om de bergtoppen. Toen volgde een kort bevel en de geweerlopen gingen omlaag. Met de handen op het hoofd liepen de 23 gevangenen in een rij naar het dal.

— Pudding ! Whisky !...

In de cantine stond een verlichte kerstboom. Jack Harber werd door bevriende soldaten gefeliciteerd met zijn bevrijding. Er waren sigaren, een geweldige kalkoen, maar plotseling ging Jack naar buiten.

Enkele minuten later kwam hij weer binnen en duwde Tsao voor zich uit.

Toen eerst ontspande zich zijn strak gezicht en in de stilte, die volgde na de binnenkomst van de Koreaan, die met zijn spleetogen tegen het licht knipperde, toen eerst riep Jack met een stralend gezicht :

— « Vrolijk kerstfeest ! »

L. B.

HUP ROBBEDOES — op zijn "engel"

We gunnen onze Fred even rust. Maar dan gaat weer het oefenen door, dat speciaal voor onze doelwachter bedoeld is.

Er is intussen gesmoesd met de achterspelers, die het plots veel gemakkelijker opnemen en zodoende de vijandelijke voorhoede laten begaan ! Fred krijgt heel wat gevaarlijke standjes voor doel op te knappen.

Het is al bijna onmiddellijk raak. Back Jan, inplaats van resoluut op te ruimen, laat het schot op zijn schoen afschampen, zodat het vrolijk naar doel rolt, in een hoek, waar Fred het allerminst verwachtte ! Onze held kan zich nog juist op de knieën gooien, valt languit en kan dan met de toppen van zijn vingers het bruine monster nog uit z'n kooi schuiven ! Dat was op 't nippertje !

Een ogenblik later hetzelfde liedje ! Fredje duikt naar het leer. Zijn knieën en ellebogen breken de val, terwijl zijn klemvaste handen het leer wegplukken. Dan beschermt hij de bal onmiddellijk met zijn borst.

— He, Jan ! Wat sta jij nu te suffen ! Stel je beter op ! Je hindert me gewoon. Ik kan geen snars zien !...

De arme doelverdediger weet niet, dat we dat allemaal listig hebben afgesproken !...

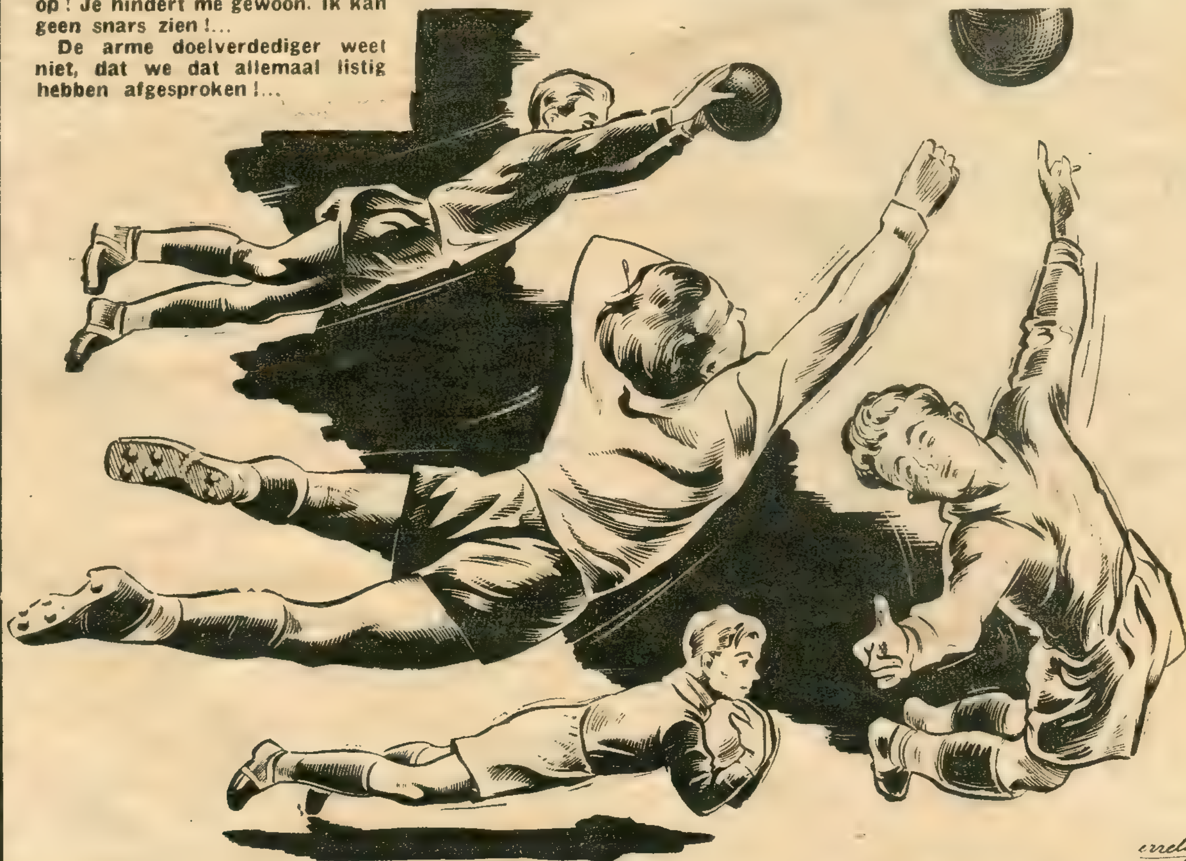
Een keihard schot ongeveer te halver hoogte. Fred springt ernaar als een duiveltje uit zijn doosje. Hij kan er nog juist met zijn vingertoppen bij en werkt het schot tot hoekschop. Zolang als hij is, ligt hij daar ! Zijn natuurlijke schokbrekers : handen, buik en dijen zorgen voor een gelukkige landing.

Weer een kanjer ! Helaas, deze keer moet Fredje vissen. Hij deed trouwens niet de minste moeite om het prachtige schot te houden. Waarom zou hij ook. Hij stond daarvoor veel te slecht opgesteld. Opspringen was nutteloos, duiken eveneens. Nee, daar had hij geen schijn van kans op !

Voor een doelverdediger is het een pijnlijk moment, als hij vissen moet ! Alsof de arme jongen er iets aan doen kan !... Ja, hard is het wel.

Weer snijdt Flip door de verdediging heen als een mes door de boter. Hij omdribbelt listig zijn laatste tegenstander voor de kooi en stormt dan op Fred af. Reeds wil hij schieten, maar tegelijk kan hij stoppen. Onvervaard heeft Fred zich voor zijn voeten gegooid en plukt de bal van de schoen van onze middenvoor !. Dat is een kranig stukje, dat alle fouten goed maakt

— Zeg, Fred, roept Flip lachend, ik heb je vandaag zo dikwijls tussen hemel en aarde zien zweven.. Ga je soms je brevet voor vliegenier halen ? **FRANK.**

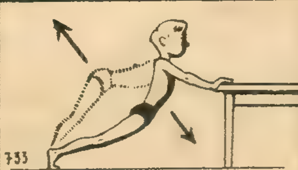

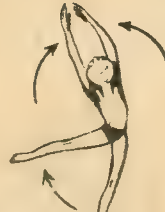
713 HANDEN SAMEN OF IN ELKAAR GEHAAKT. TREKKEN MET DE ONDERARMEN.- *TREKKEN ZO HARD JE KUNT, MAAR HORIZONTAAL !*

725 DRAAIBEWEGING MET GESTREKTE BENEN.- *HANDEN OP DE HEUPEN, BENEN IN SPREIDSTAND EN GESTREKT DRAAIEN OP RECHTER OF LINKERHIEL TOT JE BENEN BIJ ELKAAR KOMEN.*

733 BUIGEN EN STREKKEN VAN DE ROMP · *STEUNEN OP DE RAND VAN IETS, LICHAAM LATEN DOORZAKKEN VOETEN VAN ELKAAR.*

260 ARMEN ZIJWAARTS OMHOOGHEFFEN, TEGELIJK EEN BEEN ZIJWAARTS OPGOOIEN. *EEN SAMENVATTING VAN OEF. 11 EN 27.*

KERSTMIS aan de Pool

Zij zaten met twaalf man op een grote drijvende ijsschots... heel de bemanning van de Hansa !...

Kapitein Hegermann had zijn zending naar de noordpool tot een goed einde gebracht en nu was de expeditie op de thuisreis naar Denemarken.

De bemanning was blij, dat ze eindelijk na zoveel maanden weer naar huis kon, maar door een onverwacht toeval werd een voortijdig einde gemaakt aan deze droom.

De romp van het schip raakte bekneld tussen twee ijsbergen en werd letterlijk gekraakt. De manschappen haalden in allerijl materialen om een hut te bouwen en hun persoonlijke bezittingen van boord.

De twaalf schipbreukelingen hadden een hut gebouwd op de drieduizend meter lange ijsschots, die stuurloos afdreef en niemand wist waarheen...

Het was 24 December 1870... Heel de wereld maakte zich gereed om het komende kerstfeest te vieren. De klokken van Kopenhagen jubelden feestelijk over de stad !

Mevrouw Hegermann lachte blij. Twee vriendinnen van haar waren even komen aanlopen en vroegen of er nog nieuws was binnengekomen van de kapitein en van de expeditie. Zij stelde de beide vrouwen gerust, maar nauwelijks waren zij vertrokken of haar gezicht betrok, want de « Hansa » was al maanden over tijd.

De twaalf mannen zaten in een sneeuwhut opgetast, die niet groter was dan twintig bij veertien voet ! Ondanks deze zeer benarde omstandigheden en een schrijnend heimwee naar huis, waren de schipbreukelingen bezig met alles klaar te maken voor het kerstfeest.

— Is onze denneboom bijna klaar ?

— Waar zijn de slingers en de kaarsen ?

— Alles ligt gereed ! Het spijt mij alleen maar, dat ik mij voor deze plechtige gelegenheid niet kan scheren !

Iedereen moest lachen met deze gekke opmerking en de mannen begonnen elkaar te plagen met hun lange baarden.

Een kerstboom op een ijsschots ! De mannen hadden een paar kleine dwarshoutjes op een plank getimmerd en daarop hadden zij een vijftiental zuinig opgespaarde kaarsen gezet. Het was maar een magere kerstboom. Boven in de top hing de Deense vlag.

Toen de klok middernacht sloeg, stond de kapitein op en hief een kerstzang aan terwijl de bemanning in koor meezong.

In deze kerstnacht werd Christus geboren, zei de leider van de expeditie. Laten wij tot God bidden, opdat Hij ons bescherme en ons terug naar het vaderland moge brengen !...

Het werd even stil in de hut ! De bemanning bewaarde gedurende enkele ogenblikken het stilzwijgen en bad...

— Zalig kerstfeest... en nu allemaal aan tafel ! riep professor Laubbe !

Er was niet veel keuze aan de Noordpool : soep van zeerobben, gezouten zeehondenvinnen en tot slot het nationale gerecht, « jarnek » of een banketbammetje van... zeehonden ! Dat was het hele kerstdiner en toch at iedereen met smaak...

Sedert de negentiende October waren dit eigenlijk de eerste uren, dat de mannen weer eens echt blij waren. Toen kapitein Hegermann met de uitdeling der geschenken begon, werd hij van alle kanten toegejuicht.

Op hetzelfde ogenblik werd het algemeen gelach afgebroken door een verschrikkelijke schok en een onheilspellend gedreun...

Professor Laubbe liet zich op de grond vallen en luisterde met zijn oor tegen de vloer. Toen hij opstond, kon men zien, dat zijn gezicht ernstig keek.

— De ijsschots, mompelde de professor... Het water stroomt onder de ijsschots door ! Wij zijn tegen een andere ijsberg gedreven !

Het kerstfeest, dat zo blij begonnen was, veranderde nu in een zenuwachtige spanning.... iedereen zocht zijn slaapplaats op.

Bij de deur van de sneeuwhut zat een matroos naar buiten te turen. Uren had hij zo zitten staren. Plotseling riep hij :

— Het begint licht te worden !...

Ze liepen allemaal naar buiten en bleven plotseling als versteend staan kijken : het grootste gedeelte van de ijsschots was verdwenen en de hut stond nog maar op ongeveer tweehonderd passen van het zeewater !... De bemanning van de « Hanza » had werkelijk in de kerstnacht niet over geluk te klagen !...

Vijf en twintig December... Alle wereldsteden, Parijs, Wenen, Londen, Kopenhagen en vele anderen vierden Kerstmis ! In de behaaglijke sfeer van de huiskamers stonden de kinderen in verrukking te kijken naar de prachtig versierde en schitterende kerstboom !

Vijf en twintig December... twaalf mannen zitten verloren ergens in de onherbergzame streken van de Noordpool. Zij drijven weg, het noodlot tegemoet, op een afgebrokkelde ijsschots !...

Het duurde tweehonderd dagen en tweehonderd nachten voordat zij de kust van Groenland bereikten vanwaar zij naar Denemarken overstaken. De Deense hoofdstad bereidde deze dappere bemanning een enthousiast onthaal. De hachelijke avonturen van de bemanning van de « Hansa » werden bekend door heel het land.

... Het volk schreef deze opzienbarende redding toe aan de Goddelijke Voorzienigheid. Deze redding was de beloning voor het feit, dat de bemanning niet vergeten had om de geboorte van Christus te vieren in een uiterst moeilijke omstandigheid waarin zij in die bewuste kerstnacht verkeerde.

C. L.

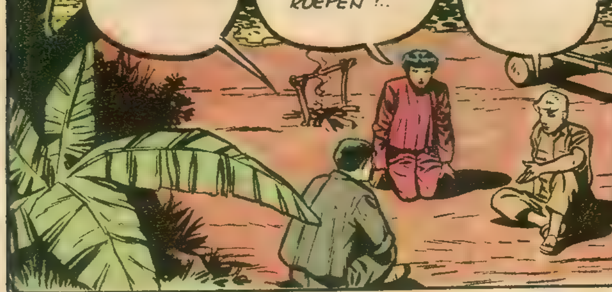
AANVAL IN BIRMA

Na de hevige storm zijn Buck Danny en zijn vrienden op een klein strand aangespoeld. Zij bouwen een vlot om naar Kao - Kiang over te steken.

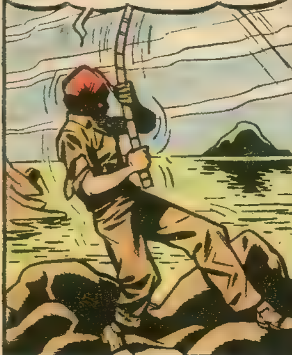

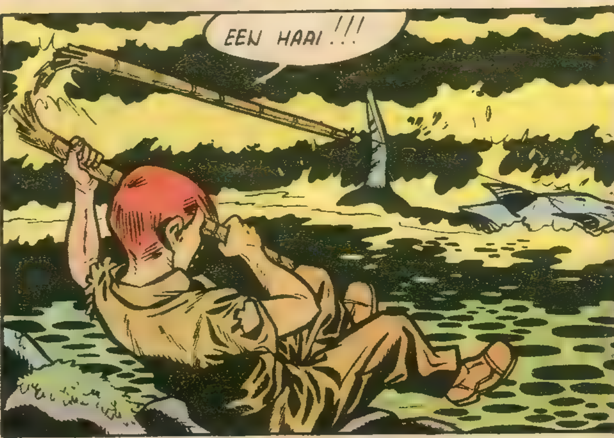

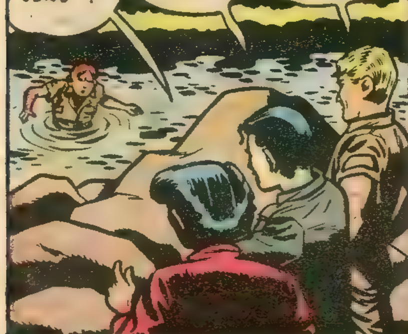

EN DE VOLGENDE MORGEN ....
INSCHEPEN!... HUP! MATROOS TUCKSON, VERMOEI JE NIET TE VLUG!
ALS ONS VLOT HET MAAR HOUDT!..
OCH WAT... DE ZEE IS KALM EN WIJ VAREN VAN EILAND TOT EILAND!
VAREN IS TOCH HET MOOISTE WAT ER BESTAAT!

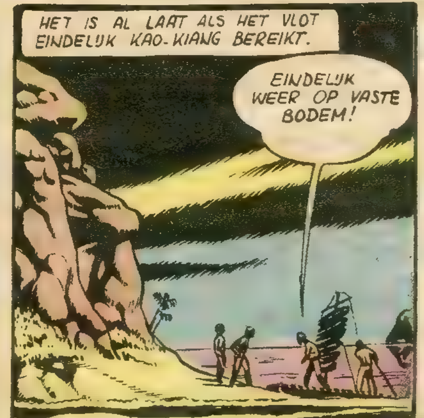

TAO!.. DE WIND IS GUNSTIG!.. HIJS DE BLADZEILEN!
ST.. JE STOORT ONZE GROTE DICHTER TUCKSON...
WAT EEN DROOM OM TE WIEGEN OP DE AZUREN GOLVEN OP ZOEK NAAR EEN ONBEKENDE EILAND!...

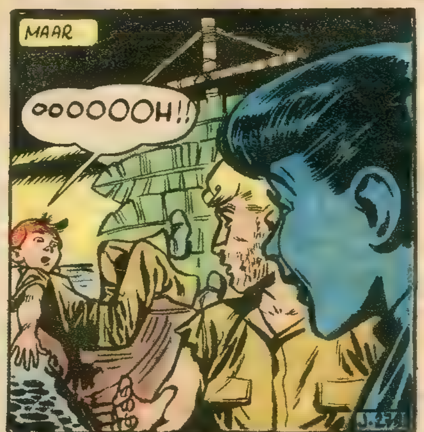

WAT EEN GENOT OM MIJN AANGEZICHT TE LATEN STRELEN DOOR DE GEKRUIDE WIND, OM TE STRIJDEN TEGEN DE WOESTE ELEMENTEN EN MIJ TE LATEN GAAN OP HET ZACHTE GEKLOTS VAN DE ...

?!!?

GLOEIENDE ZANDSODA-MINERAALWATERSE-LAMSTRAAL, WAT EEN WILIGHEID... WELKE IDIOOT HEEFT IN GODSNAAM DE ZEEVAART UITGEVONDEN? NAAR DE DUIVEL MET DE ZEE EN DE POËSIE.
J.279.A

ZE ZEILEN DE HELE DAG VAN HET ENE EILAND NAAR HET ANDERE EN HET VLOT SCHUIFT LANGZAAM NAAR HET DOEL TOE. DE ZEE IS KALM EN DE AVOND BEGINT TE VALLEN.
ALL RIGHT, KIDS! ALS MIJN BEREKENINGEN JUIST ZIJN, DAN MOET DAT EILAND KAO-KIANG ZIJN!
ZOU DE DUIKBOOT, DIE ONS MOET OPPIKKEN, OP DE AFGESPROKEN PLAATS LIGGEN?
DAT IS TE HOPEN, ANDERS!

HET IS AL LAAT ALS HET VLOT EINDELIJK KAO-KIANG BEREIKT.
EINDELIJK WEER OP VASTE BODEM!

MAAR
OOOOOOH!!

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam. die je graag zou dragen

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21 Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 28 December tot einde Maart :

VOOR NEDERLAND : Fl. 3.50.

VOOR BELGIE : Fr. 56.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes ». Ommeganckstraat 21. Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Weer zijn we in de donkere dagen voor Kerstmis. Beginnen we, met jullie allemaal en ook je goede ouders van harte een Zalig en Gelukkig kerstfeest te wensen. En natuurlijk ook een prettige kerstvacantie. Kersttijd is ook knollentijd ! Daarom gaan we gauw planten !

Kerstverhalen eerst ! Voorop stappen daarom **DE WESP** uit **Heist op den Berg** en **BILL WEST** uit **Boortmeerbeek**, die tijdig hun kerstknollen inzonden. Voor hun andere knollen : eervolle vermelding.

DE KERSTNACHT VAN MILOE, DE ESKIMO

Over de barre sneeuwvakte van het Noorden rijdt Miloe, de Eskimo, met zijn hondenslee. Het poollicht trilt aan de horizon. Miloe ziet het niet, want er vlamt wrok in zijn hart. In zijn gordel steekt zijn pasgeslepen, lang mes. Miloe is op weg om Mabaloe rekenschap te gaan vragen. Mabaloe is een luierik en heeft alle vallen van Miloe leeggehaald...

In de verte ziet Miloe reeds de ijshut Mabaloe, als hij plotseling het verweg klinkend luiden hoort van het klokje op de missiepost. Het schiet Miloe te binnen dat het kerstnacht is ! Hij tracht deze gedachte van zich af te zetten en kijkt verbeten naar de hut van Mabaloe, die langzaam schijnt te groeien. Maar steeds ook komt de gedachte, dat het kerstnacht is weer boven. Miloe is christen. Hij wèèt, dat hij geen wraak mag nemen en dat duizend negenhonderd vijftig jaar geleden de Verlosser geboren is.

Het poollicht beschijnt Miloe, zijn slee en de hut van Mabaloe. Het klokje schijnt met elke slag het woord « Kerstmis » te herhalen. Op de barre sneeuwvlakte van het Noorden draait Miloe zijn slee om en rijdt met de vrede in het hart naar het kerkje.

DE WESP uit **Heist op den Berg.**

KERSTMIS

Toen de leden van het Robbedoeshuis uit de Middernachtmis thuiskwamen, werden de kaarsjes op de kerstboom aangestoken. Er hingen mooie pakjes aan, die verloot zouden worden. Toen iedereen getrokken had, keek men de nummers na. Robbedoes had 0, Spip 0 en al de leden van het Robbedoeshuis, behalve Kwabbernoot !

Piet had nummer 1. Dat was een groot pak. Hij opende het en likkebaardde eens, want het was een volle doos pralines. Onze Kwabber heeft een goed hart en deelde daarvan graag mee !

De rest zou de volgende morgen opnieuw verloot worden.

Toen gingen allen blijgezind naar bed. Maar 's nachts moest Piet uit zijn bed want hij was zo ziek. De sukkelvent had te veel gesnoept !

BILL-WEST uit **Boortmeerbeek.**

Dan zijn er weer bijdragen van de rakkeresjes-correspondentieclub « Vooruit » onder leiding van **LOEKIE** uit **Oostende.** Onze rakkeresjes roeren zich ! Om twee knolletjes te kunnen opnemen, heeft Snuffel dat van **WISKE 29.901** uit **Tervuren** aanmerkelijk moeten bekorten. Zo kwam er ook een plaatsje voor **KLEINE ANNIE** uit **Humbeek** ! Een belovend begin !

SCHILDER HERFST TREKT DOOR HET WOUD

't Is October. Je bent de deur nog niet uit, of het mooie herfstwonder eist al je aandacht. Wat een pracht ! Wie zou dat zo mooi gemaakt hebben ?

Weet je dat niet ? Wel, ik zal het je verklappen !... Het is schilder Herfst met zijn borstels en zijn verf, die deze nacht zijn ronde heeft gedaan. Hoe hij er uit ziet ? Het is een heel kleine kabouter, een aardig kereltje. En knap is hij ook ! Bruine kijkers flikkeren in zijn altijd lachend snoetje. Dikke wangen en een neusje, dat al de moeite van de wereld moet doen om zijn toppeke te laten zien en een lange, sneeuwwitte baard. Zijn kleding zit als 't ware gegoten om zijn persoontje. Een rode muts met gele bollen en een jasje met alle kleuren van de regenboog. Een broek met gele, bruine, rode en blonde spatten en één geel en één purperen pantoffeltje met gekrulde neusjes. In zijn rechter hand zijn borstels, in zijn linker zijn potten verf, zo komt hij aangestapt. Ik wed, dat, als je hem ooit zou zien je hem nooit meer zou vergeten...

WISKE 29.901 uit **Tervuren.**

Lid van de rakkeresjesclub « Vooruit ».

OPA

« Tok-tok-tok » doet Grootva's wandelstok op de grond en daar draait de oude man het hoekje om. Er zitten heel wat rimpeltjes in zijn voorhoofd en op zijn handen ! Zijn zilverwitte haren omkransen zijn gezicht als een aureool. De kleine grijze ogen, diep in

Een wens van PALLIETERKEN uit Gottem, waar Sjarel, Snuffel en P. K. zich met een « Zalig kerstfeest » graag bij aansluiten.

hun kassen weggeborgen, kijken nog vol moed de wereld in! Als Opa zijn mond opent, is het om te vertellen van de goede oude tijd. Dan heeft zijn stem van vreugde en zijn, oogjes lachen nog vriendelijker dan anders! Soms heft hij vermanend z'n vinger op en het gebeurt wel eens, dat er een traan langs zijn wang rolt tot in zijn sneeuwwitte baard!

« Tok-tok-tok », doet zijn wandelstok op de grond en Opa draait het hoekje om.

KLEINE ANNIE uit Humbeek.
Lid van de rakkeresjesclub « Vooruit ».

Eervolle vermeldingen zijn er op opstel-knollen-gebied nogmaals voor **Tijl** uit **Wontergem** voor zijn heel verdienstelijke voetbalknol en voor de P.K.-knol van **Brulboei 27.120** uit **Rotterdam**. Ook **Jan Breydel** uit **Oostende** deelt in de eer met zijn knolletjes en mag de moed heus niet opgeven!

In het dichterknollenperk beginnen we met een ondeugend knolletje van **MRS. MINIVER** uit **Bergen**. Wil Jenny eens precies de tekst van een oproepje opgeven. Dan zal Snuf laten zien, dat hij heus geen rakkeresjes-initiatieven in de kiem wil smoren! Voor je ander werk: eervolle vermelding.

« EGIDIUS »

Zij spreekt van de classiek.
De sage, de legende.
Zij geeft ons kunstcritiek
En verzen zonder ende.
Z'aanbidt de Ilias,
Kent de Germaanse sagen.
Ze weet wie Siegfried was
Men mag haar alles vragen!
Zij zegt: « Heer Halewijn
Was heus niet te betrouwen »,
't Zingen van zijn liedekijn
Bekoorde alle vrouwen.
Hij nam hen in zijn armen.
Niet één die 't hem verbood.
Doch hij had geen erbarmen
En maakte z'allen dood!...
Toen kwam een edelvrouwe
Die was nog niet zo dom.
Zij hielp hem in vertrouwen
En stilte, 't hoekje om.
Zo zijn er veel verhalen
Van helden, slecht en goed.
Maar geen kan z'ons verhalen
Zoals 't Egidius doet.

MRS. MINIVER uit Berchem.

ZEEMEEUW 20.191 uit **Kortrijk** blijft zijn dichterroep getrouw. Ook **ILONKA** uit **Aalst** is beter dan vorige keren. Haar versje krijgt daarom een plaatsje. Een nieuwe naam en een nieuw geluid komt opdagen bij het verschijnen van **CHRIS** uit **Eisden**, dat wel een met dichters gezegend oord moet zijn, daar ook **RAM** weer een bijdrage levert!

Eervolle vermeldingen zijn er hier voor de twee dichtknolletjes van **LILIPANGO** uit **Beveren-Waas**, voor het mooie kerstvers van **RED RYDER 30.477** uit **St. Agatha-Berchem**, dat echter geen « eigen werk » is en tenslotte voor de knappe raadsels van **INCA'S PLUIM 30.916** uit **Schoten**.

Overpeinzing. — Eigen-werk-tekenknol van JOKO uit Den Helder

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1: Lengtemaat. — 2: Dwaas. — 3: Geeft ons de koe — 4: Vermelding. — 5: Gymnastiekwerktuig. - Slede. — 6: Voegwoord. — 7: Vorm van zijn. — 8: Afk. van Centiliter. — 9: Uitroep van vreugde. — 10: Ik (Latijn). — 11: Geestrijke drank. — 12: Tam. — 13: Paling. — 14: Tandvormig bovendeel van een kasteelmuur. — 15: Zwaar metaal. - Voorzetsel. — 16: Vrouw des huizes — 17: Plechtige verklaring. - Mestvocht. — 18: Melaatsheid. — 19: Een schuit of vaartuig voorttrekken of op sleeptouw nemen. — 20: Getij. - Dubbele klinker. — 21: Dienstmaagd (verouderd). — 22: Nauw.

VERTIKAAL

1: Andere vorm voor mij. — 2: Hoornachtige verharding der opperhuid. — 3: Bewerkte dierenhuiden. — 4: Voegwoord. - Trekdier. - Peen (gewest. woord) — 5: Jong konijn. - Voorzetsel. - Borstbeen. — 6: Paraplu. - Volmaakte denkbeeldige voorstelling. - Bepalend lidwoord. — 7: Gom of hars. - Kamhagedis. - Ronde spier aan 'n mast. - Paradijs. — 8: Torenkauw. - Wentelen, keren. - Landbouwwerktuig. — 9: Muzieknoot. - Schoenmakerswerktuig. - Slede. — 10: Muzieknoot. - Dagblad.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1: We, Ma. — 2: Eens, Smal. — 3: Brems, Speek. — 4: Tombolas. — 5: Peterselie. — 6: Hulst, Eigen. — 7: Lei, Eik. — 8: Ng, Rt.

Vertikaal. — 1: Web. — 2: Eer, Pul. — 3: Netelen. — 4: Smotsig. — 5: Smet. — 6: Br. — 7: Os. — 8: Slee. — 9: Spalier. — 10: Mesigit. — 11: Mae, Eek. — 12: Alk.

WINTERLANDSCHAP

De groene weiden en de zwarte bomen
Verbergen zich onder één witte laag.
De wind ligt stil en staakt z'n herfstgeklaag;
De vlakte ligt, oneindig blank, te dromen.

De sneeuw heeft elke kleinheid weggenomen.
Er is nog: grijs en wit, de lucht is vaag.
De witte warrelvlokjes dalen traag,
En gaan stil-zacht op aarde nederkomen.

Eén « iets » dat zich verheft uit die woestijn
Een huisje, klein, en amper op te merken
Wat moet het daar nu echt gezellig zijn!

Een rookpluim laat zich in het grijs verwerken
Hoe vreemd en mooi, dit wond're samenzijn,
Van vuil-zwart grijs met sneeuw zo, blank én rein!...

ZEEMEEUW 20.191 uit Kortrijk.

GODDANK, DAAR ZIJN NOG...

Goddank, daar zijn nog idealen...
Zo oud, zo schoon van heldenmoed
Die oude tijden ons verhalen!
Er, genstert nog een vuur
In 't Vlaamse Kerelsbloed
Verbeten wachtend op het uur
Dat éénmaal komen moet!

ILONKA uit Aalst.

HERINNERING

Zoals de zon op koude winterdag
Door 't grijs der wolken plotseling komt kijken,
En 't witte hardgevroren winterkleed,
In fijne druppels voor haar gloed doet wijken...

Zo komt herinnering aan zomertijd,
Somtijds met zoet geweld mijn hart doorstromen,
En duwt opzij de koude werkelijkheid
En vult mijn hart met fijne herinneringsdromen.

En bomen, bloesems zie ik om mij heen,
En voel de moede wind mij lichtjes strelen,
Omhoog ruist weer het zoete liefdeslied,
Maar de fluitende merel hoort het niet...

CHRIS uit Eisden.

RECHTVAARDIGHEID

Rechtvaardigheid bestond weleer...
Nu is ze slechts een woord.
Van toepassing geen sprake meer,
Dat heeft steeds iedereen gehoord.

Ja, rechters spreken recht,
Doch weten niet wat recht-spraak is:
De arme man is altijd slecht
wijl d'hooggeplaatste vrijer is.

Doch God is nog rechtvaardig.
Die later oordelen zal!
Klinken zal dan klagerig
't Gekreun der rechteren al!

RAM uit Eisden.

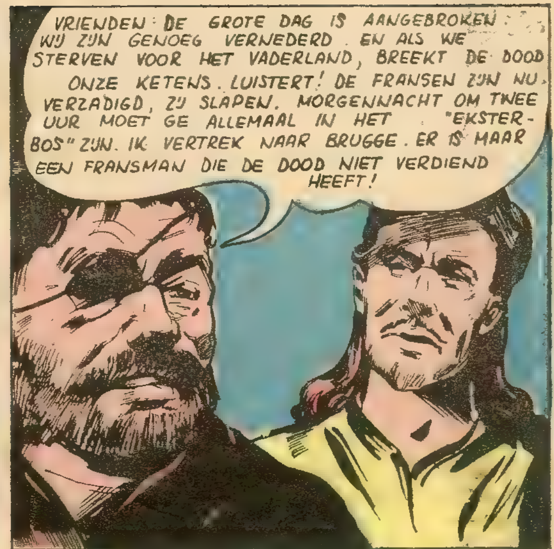
Van de overvloedige oogst tekenknollen verdienen een eervolle vermelding: **Bonte Poema 30.771** uit **Westerlo**, helaas in kleuren en op lijntjespapier! Zie knollentuinreglement. **Caspa** uit **Mechelen**, **Richard Leeuwenhart 30.539** uit **Stekene**, **Kleine Buffel 29.107** uit **Lokeren**, **Zwarte Valk 29.835** uit **St. Niklaas** met zijn twee tekenknolletjes op « Robbedoes »- motieven (heel goed!), **Baden Powell 30.734** uit **Kontich** en **The Lone Ranger 30.891** voor hun nagetekende knolletjes.

Daarmee is ons tuintje meer dan vol! Geen dreigende Sjarel ditmaal. De kersttijd is daar te ernstig en te heilig voor. Jullie allemaal ook van hem en onze Piet een Zalig en Vrolijk kerstfeest en graag tot ziens in de volgende knollentuin. Kerstgroeten van alle bewoners van het Robbedoeshuis en een dubbele portie van jullie tuinbaas

SNUFFEL.

De Leeuw van Vlaanderen
naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE
Platen van WIK
Scenario van P. DURBIN

GE HEBT GELIJK, BREYDEL. HET OGENBLIK IS GEKOMEN! ONZE VIJANDEN ZIJN ALLEN IN BRUGGE. WE VANGEN HEN ALLEN SAMEN! GEEN TRANEN MEER, VRIEND, DIE MOORDEN ZULLEN GESTRAFT WORDEN!

VRIENDEN: DE GROTE DAG IS AANGEBROKEN: WIJ ZIJN GENOEG VERNEDERD. EN ALS WE STERVEN VOOR HET VADERLAND, BREEKT DE DOOD ONZE KETENS. LUISTERT! DE FRANSEN ZIJN NU VERZADIGD, ZIJ SLAPEN. MORGENNACHT OM TWEE UUR MOET GE ALLEMAAL IN HET "EKSTERBOS" ZIJN. IK VERTREK NAAR BRUGGE. ER IS MAAR EEN FRANSMAN DIE DE DOOD NIET VERDIEND HEEFT!

HEBT GE HET OVER M DE MORTENAY?
JUIST! HIJ HEEFT BEWEZEN DAT HIJ ONS EEN GOED HART TOEDROEG HIJ MOET GERED WORDEN EN DAARVOOR WIL IK MIJN EIGEN LEVEN WAGEN DOOR NAAR BRUGGE TE GAAN!
BRAVO, MEESTER! GIJ ZIJT DE NOBELSTE MENS TER WERELD!

PAS GOED OP, MEESTER, ALS GE NIET MEER TERUGKEERT, VREES IK, DAT IK ALLE FRANSEN MET EIGEN HAND VERMOORDEN ZAL!
VERGEET OOK NIET LINDENS TE WAARSCHUWEN WIJ KUNNEN ZIJN 3.000 KLEERMAKERS GOED GEBRUIKEN!

TWEE UUR LATER LAAT DE CONINCK ZIJN PAARD ACHTER OM IN HET NU RUSTIGE BRUGGE BINNEN TE DRINGEN.

HIJ TREEDT BINNEN IN EEN HUIS ACHTER DE SINT-DONAASKERK.

EINDELIJK, MEESTER, IK BEGON AL TE WANHOPEN, ALS GE WIST WAT WE ALLEMAAL MEEGEMAAKT HEBBEN...
IK WEET HET, GEERAART, MAAR DAT LIJDEN IS GEDAAN NU. LUISTER WAT GE MOET DOEN...
73

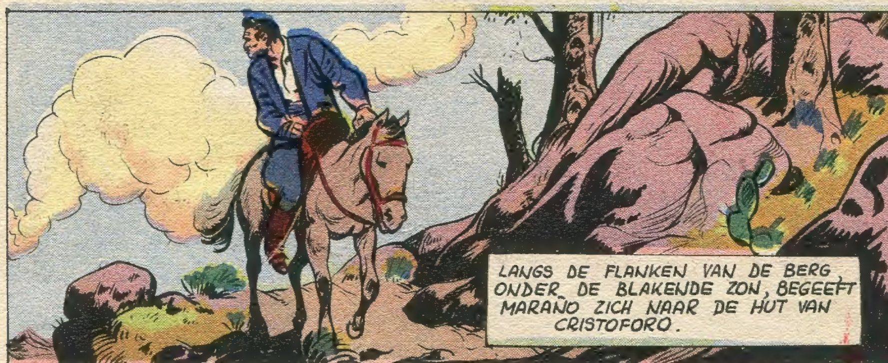
de BLAUWE SPERWER

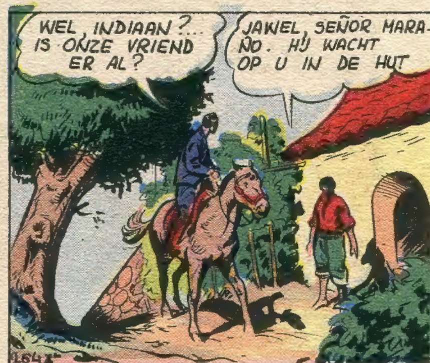
door Sirius

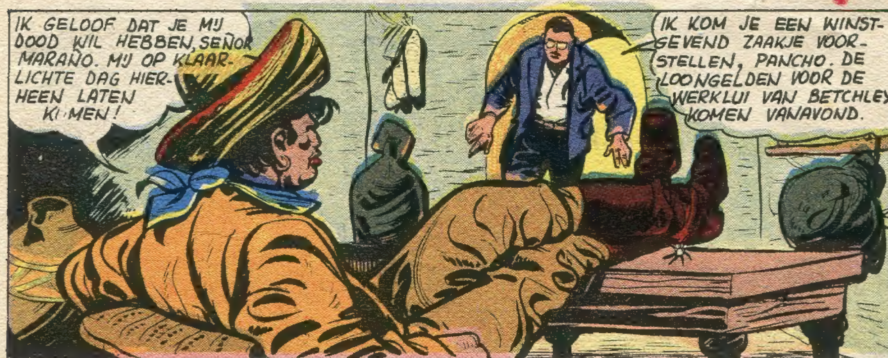
MARAÑO HEEFT EEN AFSPRAAK MET PANCHO VARGAS EEN VOGELVRIJVERKLAARDE...

HINDERLAAG

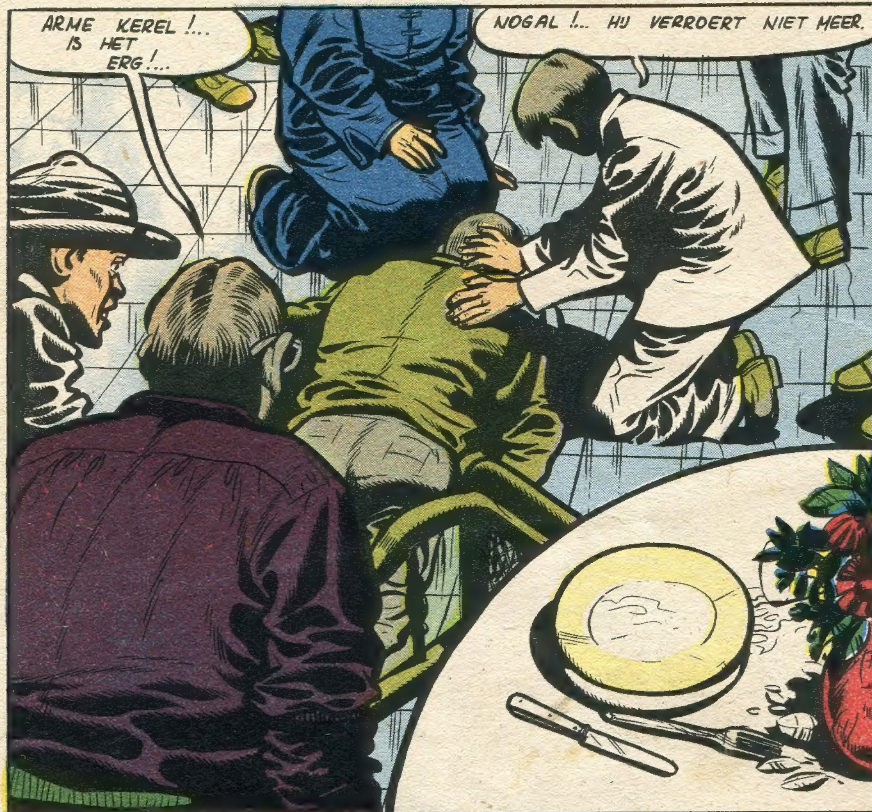

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

EEN ONBEKENDE HEEFT VERGIFT
IN HET ETEN VAN KORDAAT GEDAAN.
HIJ VALT.

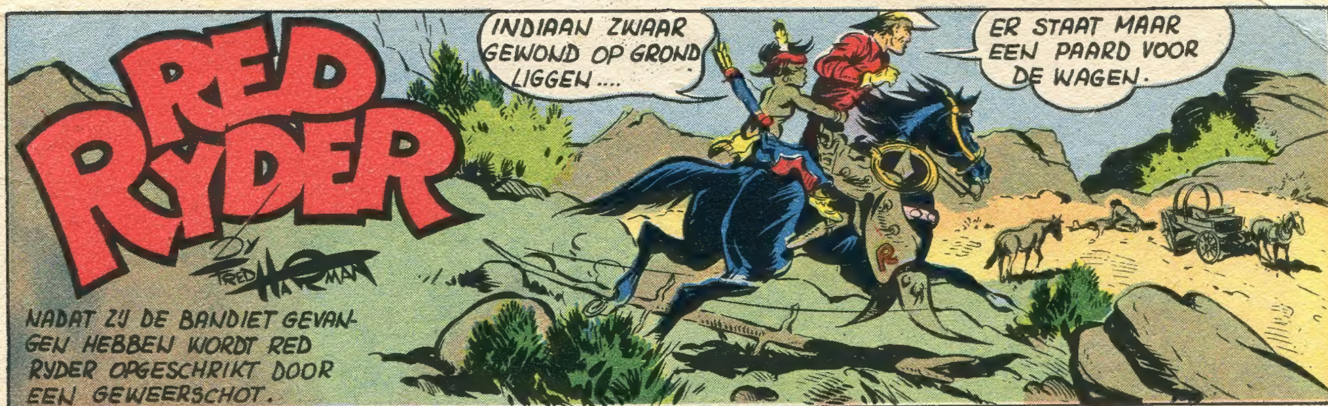

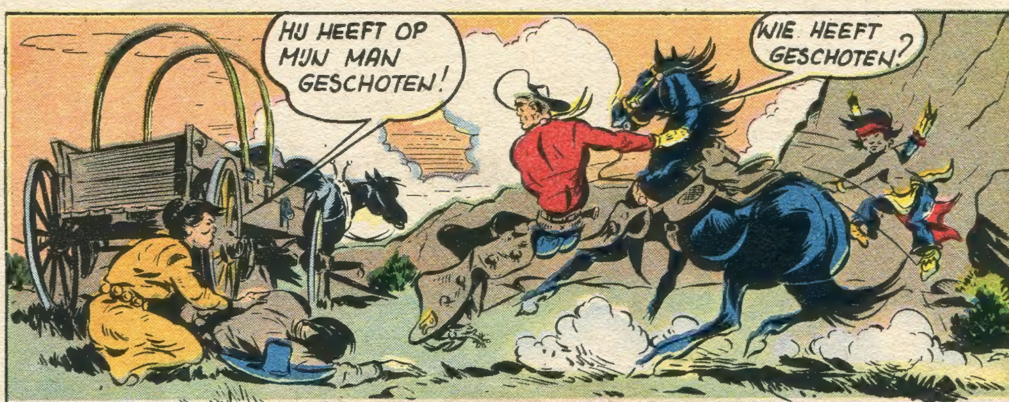

KUNNEN DE SLANGEN NIET SLAPEN?

Ik heb wel eens horen beweren, dat de slangen nooit slapen. Ik kan mij dat moeilijk voorstellen, want de mensen zowel als dieren hebben rust nodig.

Ook de slangen slapen wel degelijk, evenals de andere zoogdieren dat doen.

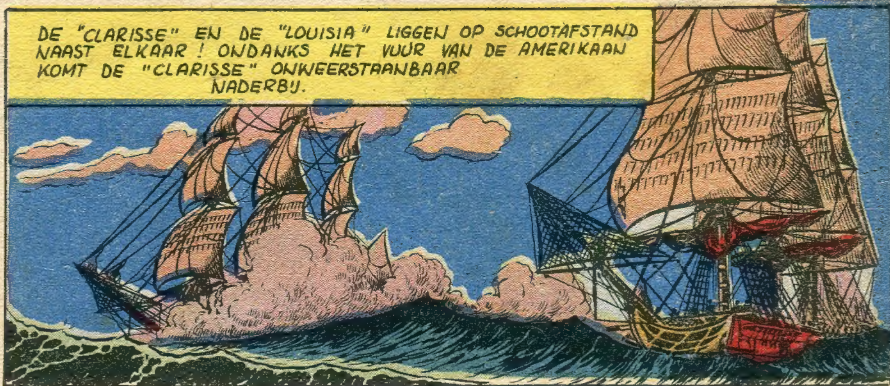
De slangen kunnen echter hun ogen niet sluiten omdat zij geen oogleden hebben.

Een slapende slang kan dus alleen maar gewekt worden doordat zij een voorwerp ziet bewegen. Een slang slaapt dus wel degelijk, maar wij kunnen het niet zien. Doordat de slang haar ogen niet kan sluiten, wordt de schijn gewekt, dat zij altijd wakker is.

SURCOUF
DE
KAPERSKONING

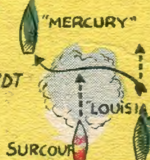
ER VOLGT EEN HEVIG GEVECHT TUSSEN DE "CLARISSE" EN DE TWEE AMERIKANEN. DE "LOUISIA" WORDT GEËNTERD

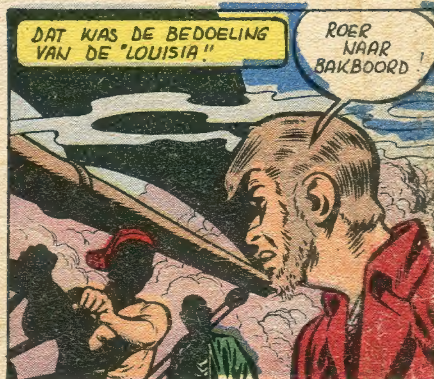

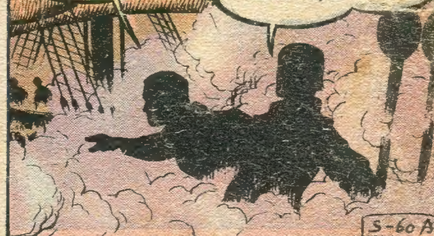
PLOTSELING BEGINT DE "MERCURY" TE MANOEUVREREN OM DE "CLARISSE" TUSSEN TWEE VUREN TE KRIJGEN.

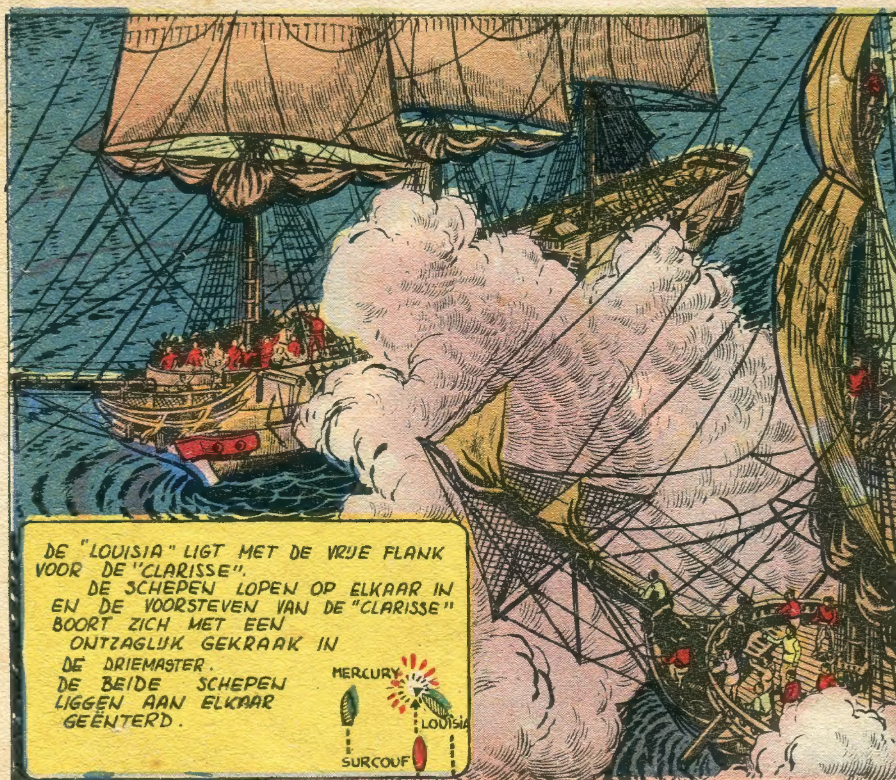
TEGELIJKERTIJD LOST DE AMERIKAAN EEN SALVO MET DE 8 BAKBOORD-KANONNEN.

DE "CLARISSE" WORDT IN EEN ROOKWOLK GEHULD.

DE "LOUISIA" LIGT MET DE VRIJE FLANK VOOR DE "CLARISSE".
DE SCHEPEN LOPEN OP ELKAAR IN EN DE VOORSTEVEN VAN DE "CLARISSE" BOORT ZICH MET EEN ONTZAGLIJK GEKRAAK IN DE DRIEMASTER.
DE BEIDE SCHEPEN LIGGEN AAN ELKAAR GEËNTERD.

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.